

Acele vremuri

Gustavo El

Mi-e dor s-alerg desculț pe-afară
Să joc atâtea ce-am jucat odată
Să simt din nou că-i primăvară
Să mai sărut pe-ascuns vreo fată

Mi-e dor de vremea când din pomi
Mâncam fructe fără vreun virus
Când nu erau "gălbejiți" sau "rromi"
Când nu tratam pe nimeni ca intrus

Mi-e astăzi dor,și nu doar mie
De bunicuțul ce-și iubea nepoții
Mi-e dor de toamnă,de cules la vie
De gașca de ciutani din fața porții

Mi-e dor să mă întrebe dimineață
Bunicul,de-am să-l însoțesc la coasă
Mi-e dor și de mireasma de fâneață
Ori să îmi văd bunica sănătoasă!

Mi-e dor să mă mai joc pe stradă
Ba "frunza", "oina" ori "șotron"
În casă mama să mă vadă
Doar când mă strigă din balcon.

Ce vremuri!Și câtă mândrie
Am azi că am avut copilărie!